PS. AMALARIUS METENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 121v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36522
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

lauacru pstat & ponu. Et p pauca. Hic sedet
ad ā inclinato capite e in cruce dormiunt
ut inde formaret ei ciuit. qd de latere dor-
mientis defluxerat. Comun ista illiu centu
rionē signat. de q narrat in euglio Hideni
aut centurio qd facta erat glorificauit
dm dicēs. Vere hic homo iustus erat. Nisi fuit
ris & ru cet. ut sacramēto sanguinis & aque
sig. in fieret gentilitas. ñ illeo centurio se
mutare ad tanta conpunchonē ut
apte clamare ex intimo cordis affectu.
uere hic homo iustus erat. Hanc mutationē
designat sacerdos p mutationē uocis. qn
do exaltat uocē dicendo. Nob qq; peccato
ribus. Bē de eo Beda in tractatu sup lucā.
Notanda distantia gentis & gentis. Et gent
les qppe moriente xpo dm tumentes apta
cōfessionis uoce glorificabant iudei pcuti
entes solu pectora silentes domu redeunt
Concussura pectoris penitentie & lucē est in
diciū. Interi stabant noti ei alonge. & mu
lieres que secute eū erant a galilea hec ui
dentes. Hoc ē qd ipse dns in psalmo. expli
cita sue passionis serie patri querit dicēs.
Longasti a me amicū & pximū. & notos
meos a miseria. Nos amicos & pximos ad
memoriā nob dicunt sub diaconi ecclesi.
& intuentes in pbri opus. Ihs ita intuentib
uenit uir nomine ioseph q erat decurio
uir boni & iustus. hic ñ consentiebat ēsi
consilio & actib eoy ab arimathia ciuita
te iudeē. q & ipse exspectabat regnū di.
Hic accessit ad pylatū. & petit corp ihu.
Et depositū in uolunt syndone & posuit
eū in monumēto nouo excuso in q ñ diu quisquā
positus fuerat. Qui quāuis ex numero fuerē
occultoy discipuloy. tamē in ymptu omnes
transcendit scilicet & discipulos xpi & aplos.
Discipli tamū ā alonge stantib & intuentib
aplis ū latentib in abditis. ioseph meruit ē
syndonē. ut depositū corp ihu inuolueret.
Quante dignitatis fuerit iste ioseph in tractatu
Bede legit sup lucā. ita dicendo. Magne
quidē dignitatis fuit iste ioseph apd scām f.
maioris apd dm fuisse meriti laudat ut
p iusticiā meritoy sepeliendo corpori dnico
digni fuerit. et p nobilitatē potentie seculari
idē corp accipere posset. Non enī quilibet ig
notus ad pfide accedere & crucifixi corp po
terat impetrare. Hunc ioseph ad memoriā
duē archidiaconi. q eleuat calicē de altari.
& inuolut sudario scilicet ab aure calicis
usq; ad aurē. Sic ille diaconi tenē p manū
int ceteros diaconos. q leuat calicē cū sacerdote
ita iste ioseph tenuit int ceteros discipulos q me
ruit corp dni de cruce deponere & sepelire
in monumēto suo. Idē reputat retro stare
cū aplis. quo timore iudeoy occultus erat. Sa
cerdos q eleuat oblatā pfentat nichodemū
de q narrat iohes dicēs. Venit aū & nichodemus
q uenerat ad ihm nocte primū ferens mixturā
myrre & aloes quasi libras centū. Deceperūt
q corp ihu. & ligauerūt eū linteis cū aromatib
sicut mos ē iudeis sepelire. Sacerdos fac de ob
lata duas cruces iuxta calicē ut doceat eū
depositū ee de cruce q p duob pplis ē cru
cifixus. Xpi depositionē de cruce monstrat
eleuatio sacerdotis & diaconi sudariū sup
caput ihu notū ē fuisse. narrante eodē io
hanne. qd uiderē Petrus linteamina po
sita & sudariū. qd fuerat sup caput ihu.
Oblata & calix dnicū corp signant qndo
xpē dicē hic ē calix sanguinis mei sui
sanguinē signauit. Q sanguis sicut unū